

ADALET İÇİN SOSYALİZM

Nedir adalet? Hak ve hukuka uygun olmak, adil olmak. Bir toplumsal düzen, bir devlet nasıl adil olur? Nedir adil olmak? Eşitlik, eşit haklara sahip olmak. Yani..?

Örneğin bir iş başvurusu yapacaksınız... Başvuruların alındığı bölüme yönlendirdiler sizi. İnsanca davranıldığını, güler yüzle karşılandığınızı hissediyorsunuz. Doldurmanız için bir form verdiler size. Ve başladınız sırası ile yanıtları yazmaya. Ama formda, alışkın olmadığınız bir durum var. Hiçbir yerde, cinsiyet sorusu yok. Gözden de kaçırmış olamazsınız. Satır satır okumuşsunuz çünkü... Hadi bakalım deyip formu görevliye bırakıyorsunuz. Başvuru yapanların mülakata çağrılacağını söylüyorlar size. Hah işte, kadınları baştan elemiyor ya da ucuz iş gücü olarak ayırmıyorlar belki ama mülakat varsa alınacaklar da belli diye geçiriyorsunuz. Belleğiniz yokluyor, yüksek mercilerden bir tanıdığınız var mı diye? Ama kimse gelmiyor aklınıza.

Atıyorsunuz kendinizi dışarı. Soluklanmak için bir kafeye mi gitsem, dışarlarda bir yerlerde mi otursam diye geçiyor aklınızdan. Biraz tereddütlüsünüz ama...

Ne de olsa, dışarıda son yemek yediğinizde görünce gelen hesabı, bir daha asla demiştiniz kendinize. O kararsızlıkla devam ediyorsunuz yürümeye. Ama kafeler, restoranlar her yer cıvılcıvı. Öyle, yıllarca çalışsanız da alamayacağınız lüks arabalar da yok önlerinde. Nargile kafe müdavimi şımarık çocuklar yok, sizin gibi insanlar var her yerde.

Bunaltan araç sesleri, kornalar da duyulmuyor bugün. Trafikte bir sakinlik var. Otomobiller yer yarılmış da içine girmişler sanki. Yollar otobüslere ve tramvaylara kalmış.

Bir gariplik var, ama ne?

Bugün, yolda yürürken kimse laf da atmadı size. "Hem kadın hem de çalışmak istiyor... Kesin yoldan çıkmış." diyebilecek kimse

yok ortalıklarda. Uzun zamandır bu kadar özgür yürümemişsiniz. Hemcinslerinizin etrafta yükselen kahkahaları, yalnız olmadığının göstergesi. Umutlanıyorsunuz. Ve işte o anda çalıyor telefonunuz. İş başvurusu yaptığınız yerden arıyorlar sizi. Mülakat yer ve saatini söylüyorlar size. "Güzel günler" diye kapatıyor karşınızdaki ses. İşe başvururken söylemişler, çalışanların kaldığı lojmanlardan, iş yerinin yemekhane, sosyal tesis ve kreş olanaklarından da bahsetmişlerdi. Mülakattan sonra hemen lojmana da taşınırım diye geçiriyorsunuz içinizden.

İşe gireceğim herhalde, barınma sorunum da çözülür öyleyse, şöyle iş çıkışı bir güzel oturdum mu arkadaşlarımla bir kafeye, gece geç gitsem de olur kim ne karışır, kim rahatsız edebilir ki...

Sanki yer yerinden oynamış da, her şey tersine dönmüş diye hissediyorsunuz. Hakkım olana, herkesin hakkı olana ulaşmak, mümkün olabilir mi bu diye hayal ediyorsunuz.

İşte, kurduğunuz hayaldir, sosyalizm. Uyanmak istediğiniz dünyadır.

Ve keşke, gözlerimizi açıp kapadığımızda hayalimize ulaşsak. Adaletsizlikleri ortadan kaldırsak. Ama ne yazık ki, farkına varmadan ve emek harcamadan değişmiyor dünya. Farkına vardıkça ve mücadele ettikçe, biz değiştiriyoruz dünyayı.

Ufak bir azınlığın nerede ise her hakka, koca bir çoğunluğun ise çok az hakka sahip olabildiği bu düzeni değiştirmek istiyoruz.

Yeni adli yıl 1 Eylül'de başladı. Adalete çokça ihtiyaç duyduğumuz güzel ülkemizde devrim yapabilmek için kollarımızı sıvıyoruz.

